

Rsp: 429/14

Klíčová slova: úrok z prodlení, kupní smlouva

Dotčená ustanovení: § 3028 a § 3030 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník; § 409 a násl. zákona č.513/1991 Sb., obchodní zákoník

P r á v n í v ě t a:

Rozhodčí soud uplatnění úroku z prodlení ve výši 0,5% denně pro prodlení přesahující 30 dnů nespaturuje jako šikanózní, a to s ohledem na okolnosti případu, zejména relativně nízkou celkovou výši úroku z prodlení v poměru k celkové žalované částce, s ohledem na jednoznačně a zřetelně komunikované termíny splatnosti a také na vzájemné postavení obou stran (zda-li je postavení vyvážené, či zde existuje poměr obchodní závislosti).

Z o d ů v o d n ě n í:

1. Žaloba a další písemná podání stran

Žalující strana a strana žalovaná spolu dne 5.6.2009 a dne 11.3.2010 uzavřely Smlouvy, na jejichž základě se strana žalující zavázala dodávat straně žalované zboží; strana žalovaná se zavázala za dodané zboží platit dohodnutou kupní cenu.

Strana žalovaná však svou povinnost nesplnila a neuhradila dodané zboží v celkové výši 58.511,34 Kč, a to ani po výzvě právního zástupce strany žalující.

Strana žalovaná na svou obranu neuvedla žádné rozhodné skutečnosti ani nepředložila žádné důkazy.

2. Ústní jednání

Rozhodčí soud ve věci nařídil na den 2.10.2014 ústní jednání, kterého se zúčastnila pouze strana žalující.

Podle § 28 odst. 3 Řádu, jestliže se nedostaví strana, která byla řádně uvědoměna o čase a místě ústního jednání, nebrání její nepřítomnost projednání sporu. Rozhodčí soud dospěl k závěru, že je oprávněn ve věci jednat a spor projednat a rozhodnout bez účasti strany žalované.

Rozhodčí soud provedl a vyhodnotil všechny důkazy na ústním jednání tak, aby byl prokázán skutkový stav věci potřebný pro rozhodnutí sporu.

Strana žalovaná ničeho netvrdila a ani nedokazovala, neunesla tak břemeno tvrzení ani břemeno důkazní.

3. Skutková zjištění rozhodčího soudu

Rozhodčí soud velmi pečlivě vyhodnotil všechny předložené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k názoru, že žalovaná strana je povinna uhradit straně žalující svůj závazek/dlužnou částku tak, jak výše uvedeno. Dlužnou částku tvoří neuhrazené částky kupní ceny za jednotlivé zboží dodané stranou žalující dle Smlouvy.

4. Právní posouzení věci

Lze shrnout, že Rozhodčí soud má na základě předmětných listinných důkazů za jednoznačně prokázané, že strana žalovaná se ve Smlouvách vůči straně žalující platně zavázala uhradit cenu dodaného zboží, tento svůj závazek vůči straně žalující však v případě zboží vyfakturovaného předloženými fakturami nesplnila, načež žalující strana svou pohledávku po právu vymáhala v rozhodčím řízení.

Pokud jde o právní stránku věci a o konkrétní ustanovení hmotného práva a právní zásady, které Rozhodčí soud na věc aplikoval a použil, Rozhodčí soud věc posoudil v první řadě ve vztahu k zákonu č. 89/2012 Sb. občanský zákoník (dále též jen „NOZ“), kdy aplikoval zejména ustanovení § 3028 a § 3030. Žalobní nárok žalující strany vůči straně žalované pak Rozhodčí soud posuzoval na základě ustanovení zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění (dále též jen „ObchZ“), přičemž při posouzení sjednané smlouvy, jejího obsahu a povinností smluvních stran vycházel Rozhodčí soud zejména z ustanovení § 409 a násl. ObchZ společně s ust. § 273 odst. 1 ObchZ. V neposlední řadě Rozhodčí soud při posouzení věci vycházel též z právní zásady „pacta sunt servanda“.

Ustanovení ObchZ, a sice zejména § 365 a násl. pak Rozhodčí soud aplikoval na posouzení oprávnění žalující strany požadovat po straně žalované vedle dlužné částky rovněž úroky z prodlení. Při určení výše úroků z prodlení pak Rozhodčí soud vycházel z ustanovení § 369 odst. 1 ObchZ a aplikoval výši úroků z prodlení mezi stranami sjednanou. Výše úroku z prodlení požadovaného žalující stranou odpovídá výši úroku z prodlení, který si strany výslovně dohodly v čl. V. odst. 3 Podmínek a náležitostí rámcové kupní smlouvy na opakovaná plnění. I přes poměrně vysokou výši úroku z prodlení Rozhodčí soud po posouzení všech okolností případu neshledal výši úroku z prodlení nepřiměřenou, a to s ohledem na okolnosti případu, zejména relativně nízkou celkovou výši úroku z prodlení v poměru k celkové žalované částce, s ohledem na jednoznačně a zřetelně komunikované termíny splatnosti, zejména však s ohledem na skutečnost, že strany Smlouvy dohodly úrok z prodlení ve dvou výších – 0,1% denně pro prodlení trvající do 30 dnů včetně a ve výši 0,5% denně až pro prodlení přesahující 30 dnů. Rozhodčí soud při své úvaze zohlednil též vzájemné postavení obou stran, jak v době sjednání předmětného úroku z prodlení, tak v době jeho uplatnění, přičemž ze žádné z jemu známých okolností nemohl dovodit, že by strany vůči sobě byly vzájemně v poměru jakékoli obchodní závislosti, naopak, ze všech dostupných faktů se jeví, že postavení obou stran bylo vzájemně vyvážené. Z těchto důvodů Rozhodčí soud uplatnění úroku z prodlení ve výši 0,5% denně pro prodlení přesahující 30 dnů nespatřuje jako šikanózní.

V Praze dne 20.10.2014